

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **K. L.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2018, č. j. MSK 43561/2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 5. 2019, č. j. 22 A 15/2018 - 65,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) usnesením ze dne 18. 5. 2018, č. j. 22 A 15/2018 - 36, nevyhověl návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě a vyzval žalobce k úhradě soudního poplatku za tento návrh. Jelikož však při zpracování písemného vyhotovení tohoto usnesení krajský soud pochybil, vydal dne 14. 5. 2019 v záhlaví označené opravné usnesení.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní proti tomuto opravnému usnesení brojí kasační stížností.

[3] Nejvyšší správní soud dospěl po posouzení splnění zákonných náležitostí kasační stížnosti stěžovatele k závěru, že byla podána opožděně.

[4] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být „[k]asační stížnost [...] podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. [...] Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“ Z § 106 odst. 4 téhož zákona vyplývá, že: „[k]asační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.“ Podle § 40 odst. 4 s. ř. s., „[l]hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.“

[5] Ze spisu krajského soudu (konkrétně z doručanky na čl. 65) Nejvyšší správní soud ověřil, že napadené usnesení bylo stěžovateli do jeho datové schránky doručeno dne 16. 5. 2019.

[6] Z uvedeného je zřejmé, že dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s., byl čtvrtek 16. 5. 2019. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pak podle § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na čtvrtek 30. 5. 2019. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu, nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu výše citovaného § 40 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatel však kasační stížnost podal (prostřednictvím datové schránky) až dne 23. 9. 2019; tedy opožděně. Pozdní podání kasační stížnosti nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout.

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., „[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.“ Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti, nežli právě její odmítnutí. Nejvyšší správní soud proto opožděně podanou kasační stížnost odmítl.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu